

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

El desgavell ja és evident

Queda clar que no saben on són

Dimarts passat, en aquesta Plaça del Poble, expressava els meus dubtes que algú sabés res.

Després de l'espectacle del dijous, on tan aviat ens amenaçaven de confinar-nos altra vegada a casa, per desobedients, com, a corre cuita, desmentien les amenaces del ministre Martínez Benazet i negaven la perspectiva del confinament, hem de concloure que en aquest Govern es navega –mai millor dit– sense brúixola.

Ni ordre ni concert: desgavell i rodament de cap.

És imprescindible un exercici d'humilitat i el reconeixement que, malgrat que el Govern s'hagués pensat –i ho hagués temeràriament publicitat a dins i fora de casa– que eren els que en sabien més pregonant en rodes de premsa i entrevistes als mitjans estrangers que a Andorra érem els que ho havíem fet millor, resulta que ara estem pitjor que d'altres i, a més, no sabem on anem.

El cap de Govern, Xavier Espot, i el ministre de Salut, Joan Martínez Benazet, haurien de donar la cara ara davant la ciutadania i ser transparents en el diagnòstic de la realitat. Per quedar bé i fer-se propaganda, es van fer entrevistar al programa *El Govern respon*. Ara han de reconèixer que van a salt de mata, aquí caic i allí m'aixeco.

Les persones en situació de precarietat o pobresa, la gent gran i els malalts són els que estan pagant els plats trencats, mentre els dirigents d'un bàndol i de l'altre continuen fent

una política lamentable amb la salut de la gent tot arrossegant els aparells mediàtics a seguir-los el joc.

Ara com ara els interessos de partit (DA, Liberals i PS) estan per sobre dels interessos generals, malgrat el dramatisme de la situació.

Està passant, al meu parer, que tenim la pitjor classe política per al moment més delicat. Els últims esdeveniments han mostrat una càrrega excessiva de tarannà excloent.

El nivell dels actuals líders liberals és, amb excepcions, patètic i preocupant

És una llàstima que el que domina al Consell General és un esperit de baralla per tot. Gairebé no els deu quedar ni temps ni espai per ocupar-se dels problemes que la pandèmia comporta.

El descrèdit de la política té molta relació amb tanta *polítiqueria*.

Falta autoritat, capacitat de proposar, ser creïble i generar confiança. I aquests atributs van molt escassos avui en la política andorrana.

El govern liberal-conservador no és precisament un exemple de seny ni de sentit d'Estat. Tampoc no han sabut, fins al moment, donar una perspectiva a una societat sumida en una greu crisi.

Continuen enverinats en picabaralles mesquines amb el PS i són presoners d'una retòrica mal articulada de “bons i dolents”.

Els pitjors vicis de la vella política han rebrotat amb força, com surten els cargols pels marges després de la pluja, en aquest Govern que es pretenia “nou”.

No es tracta de passar comptes abans d'hora però alguns lideratges, polítics i econòmics, han quedat molt tocats.

Discutir en mig del politiquer electoralista i sense analitzar i contrastar dades només serveix per aprofundir el desconcert d'una ciutadania que veu clarament que el Govern i la majoria del Consell General no saben on van.

El nivell d'incompetència, en els nivells governamentals més alts, és espantós.

Es fa difícil no arribar a la conclusió que, efectivament, el nivell de l'actual grup de líders liberals –Espot ha declarat que el seu Govern és d'ideologia liberal– és, salvades algunes excepcions, patètic i preocupant.

Però no són els seus errors en la gestió tècnica de la crisi, cada dia més evidents, que se'ls haurà de retreure. Són també responsables de posar-se en mans d'uns assessors –no pas desinteressats, sinó molt ben pagats– tan confusos i dubitatius com ells mateixos.

S'esperava un impuls a les polítiques d'unitat, d'esperança i generositat, i això és el que s'ha d'exigir i el que, si no ho fan, no se'ls podrà perdonar.